

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de avocatul Dumitru Pavel în interesele ÎCS „Reforma Art” SRL,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă ÎCS „Reforma Art” SRL împotriva Consiliului Audiovizualului cu privire la anularea actelor administrative,

împotriva deciziei din 11 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-1210/23
NR. PIGD 2-20111605-01-3ra-04122023)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurențelor cu hotărârea instanței de apel nu constituie un temei de casare a deciziei contestate.
--

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani: Gr. Cazacu
Curtea de Apel Chișinău: V. Negru, E. Palanciuc, I. Dutca

16 septembrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de avocatul Dumitru Pavel în interesele ÎCS „Reforma Art” SRL,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,
Gheorghe Stratulat,
Ana Cucerescu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 8 septembrie 2020, avocatul Dumitru Pavel în interesele ÎCS „Reforma Art” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Audiovizualului solicitând:

- anularea punctului 2 din decizia Consiliului Audiovizualului nr. 14/79 din 30.06.2020 cu privire la nerespectarea prevederilor privind comunicarea motivelor și obiectului sancțiunii de către furnizorii de servicii media AO „Media Alternativă” și ÎCS „Reforma Art” SRL;
- anularea parțială a punctelor 3 și 4 din același act, în partea ce se referă la ÎCS „Reforma Art” SRL și postul Jurnal TV;
- anularea deciziei Consiliului Audiovizualului nr.19/120 din 25.08.2020.

2. În motivarea acțiunii a indicat că, prin pct.2 și 3 din decizia Consiliului Audiovizualului nr. 14/79 din 30.06.2020, cu privire la nerespectarea prevederilor privind comunicarea motivelor și obiectului sancțiunii de către furnizorii de servicii media AO „Media Alternativă” și ÎCS „Reforma Art” SRL, ce a fost publicată și comunicată pe data de 15.07.2020, s-a decis:

aplicarea sancțiunii cu amendă în mărime de 5000 de lei „ÎCS „Reforma Art” SRL, fondatoarea postului de televiziune „Jurnal TV”, licența de emisie AC 000747 din 03.07.2009 pentru nerespectarea comunicării motivelor și obiectului sancțiunii, prevăzute de alin. (11) și alin. (12) din Codul serviciilor media audiovizuale, în conformitate cu art. 84 alin. (5) lit. e) din Cod.

în conformitate cu prevederile art.84 alin.(11) și (12) din Codul serviciilor media audiovizuale al Republicii Moldova, ÎCS „Reforma Art” SRL este obligată să difuzeze textul sancțiunii în următoarele 48 de ore de la data adoptării deciziei privind aplicarea sancțiunii, sonor și/sau vizual, de cel puțin 3 ori, în orele de maximă audiență, din care o dată în principalul program audiovizual de știri, în cazul serviciilor media audiovizuale generaliste și/sau de știri: „Consiliul Audiovizualului a sancționat cu amendă în mărime de 5000 de lei ÎCS „Reforma Art” SRL, fondatoarea postului de televiziune „Jurnal TV”, pentru nerespectarea prevederilor privind comunicarea motivelor și obiectului sancțiunii,

prevăzute de art. 84 alin. (11) și alin. (12) din Codul serviciilor media audiovizuale”.

3. Indică că sancțiunea menționată le-a fost aplicată pentru următoarea faptă, după cum aceasta a fost constatată prin decizia contestată: „În cadrul ședinței publice din 29.05.2020, Consiliul Audiovizualului a sancționat cu avertizare publică ÎCS „Reforma Art” SRL, fondatoarea postului de televiziune „Jurnal TV”, pentru încălcarea prevederilor art. 13 din. (6) lit. b) din Codul serviciilor media audiovizuale”.

4. Menționează că, în contextul examinării cauzei date de către pârâtă, prin scrisoarea nr. 074-R/120-E din 19.06.2020, reclamanta a expus dezacordul cu intenția acesteia de a aplica o sancțiune ce vine în contradicție cu cadrul legal în vigoare și chiar cu prevederile Constituției. Susține că această scrisoare a fost superficial examinată în cadrul ședinței Consiliului Audiovizualului din data de 30.06.2020 însă doar un membru al Consiliului Audiovizualului a înțeles că conduita instituției sale este anticonstituțională, ceilalți nu au întrevăzut ilegalitate în activitate și au aplicat sancțiunea expusă mai sus.

5. Afirmă că a contestat, în termen, cu cerere prealabilă actul administrativ individual, expunând vădita legalitate a acestuia și solicitând anularea lui. Consideră că, atât decizia inițială cât și cea de soluționare a cererii prelabile sunt vădit ilegale și neîntemeiate, pasibile anulării în partea referitoare la reclamantă, temei fiind următoarele inadvertențe ce afectează legalitatea și temeinicia actului administrativ individual.

6. Astfel invocă că, potrivit prevederilor art.84 alin.(15) din Codul serviciilor media audiovizuale, Decizia Consiliului Audiovizualului privind aplicarea sancțiunii este motivată, devenind executorie de la data publicării.

7. Menționează că această normă este perfect conformă și prevederilor art.76 din Constituția Republicii Moldova, care stabilește că Legea se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și intră în vigoare la data publicării sau la data prevăzută în textul ei. Nepublicarea legii atrage inexistența acesteia.

8. Totodată susține că, prevederea dată este inclusă și în conținutul art.1 alin.(5) din Legea privind modul de publicare și intrare în vigoare a actelor oficiale, nr.173- XIII din 06.07.94 (republicată), potrivit căruia, actele oficiale nominalizate la alin.(1) (în categoria cărora intră și actele organelor centrale), intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial sau la data indicată în text, cu excepția actelor menționate la art.2. Actele oficiale ce intră în vigoare la data prevăzută în textul actului respectiv se publică în Monitorul Oficial în termen de 10 zile de la data adoptării.

9. Indică că, în situația concretă, decizia Consiliului Audiovizualului nr.12/63 a fost adoptată pe data de 29.05.2020 și, aplicând prevederile

citare, aceasta a intrat în vigoare la data publicării, ce s-a produs pe data de 16 iunie 2020. Prin urmare menționează că, nu poate fi vorba despre executarea acestei decizii până la data intrării ei în vigoare, iar străduirea asupra unei poziții contrare ar însemna încălcarea flagrantă a Constituției.

10. Mai mult afirmă că, prin scrisoarea nr.073-R/20-E din 18.06.2020, depusă la ora 13:01 la emailul oficial al părții, reclamanta a informat-o despre faptul contestării în instanța de judecată a deciziei CA nr.12/63 din 29.05.2020, fiind solicitată și suspendarea actului administrativ individual.

11. Afirmă că, situația existentă la moment nu permite în nici un fel nici reclamantei și nici altui furnizor de servicii media să poată încerca măcar obținerea suspendării actului administrativ individual până la devenirea definitivă a eventualei hotărâri a instanțe de judecată, dat fiind că este inserată obligația executării actului în 48 de ore de la adoptarea lui, chiar dacă acesta nu a fost publicat, iar contestarea în instanța de judecată și eventuala obținere a suspendării actului, poate avea loc doar după publicarea actului, ceea ce în cauza dată s-a realizat peste 15 zile de la adoptarea lui.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

12. Prin hotărârea din 24 mai 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de ÎCS „Reforma Art” SRL împotriva Consiliului Audiovizualului.

S-a anulat punctul 2 din decizia Consiliului Audiovizualului nr. 14/79 din 30.06.2020 cu privire la nerespectarea prevederilor privind comunicarea motivelor și obiectului sancțiunii.

S-a anulat parțial punctele 3 și 4 din decizia Consiliului Audiovizualului nr. 14/79 din 30.06.2020 cu privire la nerespectarea prevederilor privind comunicarea motivelor și obiectului sancțiunii, în partea ce se referă la ÎCS „Reforma Art” SRL și postul Jurnal TV.

S-a anulat decizia Consiliului Audiovizualului nr.19/120 din 25.08.2020 cu privire la examinarea cererii prealabile depusă de avocatul Dumitru Pavel în interesele ÎCS „Reforma Art” SRL.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

13. La 3 iunie 2022, Consiliul Audiovizualului a depus cerere de apel nemotivat împotriva hotărârii din 24 mai 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, iar la 23 august 2022 a depus cerere de apel motivată solicitând, admiterea apelului, casarea hotărârii și pronunțarea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată depusă de ÎCS „Reforma Art” SRL să fie respinsă ca neîntemeiată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

14. Prin decizia din 11 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis cerere de apel înaintată de Consiliul Audiovizualului. S-a casat integral hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 24 mai 2022 și s-a emis o nouă decizie prin care: S-a respins ca neîntemeiată acțiunea depusă de ÎCS „Reforma Art” SRL împotriva Consiliului Audiovizualului.

15. În motivarea soluției Curtea de Apel Chișinău a constatat că, hotărârea instanței de fond este neîntemeiată, a fost adoptată cu aprecierea eronată a probelor administrate și aplicarea eronată a normelor de drept material

16. A reținut prevederile art. 73 alin. (1) și (2), art. 83 alin. (1), (3), (5), (9)-(12), art. 84 alin. (1), (2), (5) lit. e), (11)-(13), (15) din Codul serviciilor media audiovizuale și a conchis că, apelantul/pârât, întemeiat a dispus aplicarea sancțiunii în privința intimatei/reclamantă. Or, în cadrul procesului, din probele administrate, s-a constatat îndubitabil încălcarea de către ÎCS „Reforma Art” SRL a prevederilor art. 84 alin. (5) lit. e) din Codul serviciilor media audiovizuale.

17. De asemenea sa considerat neîntemeiat argumentul invocat de reprezentantul intimatului precum că, nu a executat decizia apelantului din data de 29.05.2020, deoarece a fost publicată pe data de 16 iunie 2020 și a fost contestată în instanță.

18. A notat în acest sens constatările Curții Constituționale din decizia nr. 20 din 17 februarie 2020 și a subliniat că, deși decizia Consiliului Audiovizualului nr.12/63 din 29.05.2020, a fost contestată în instanța de judecată, intimatul prin efectul legii era obligat să difuzeze sancțiunea în următoarele 48 de ore de la data adoptării deciziei privind aplicarea sancțiunii, fapt care nu a fost executat de intimat, iar ca urmare intimatul a fost sancționat de încălcarea prevederilor art. 84 alin. (5) lit. e) din Codul serviciilor media audiovizuale.

19. Completul de judecată a reținut că autoritatea publică beneficiază de drept discreționar potrivit Codului administrativ, drept care trebuie exercitat cu bună-credință, în limitele legale și conform scopului atribuit, respectând principiul tratării identice a situațiilor identice.

20. Curtea de apel a constatat că prima instanță a concluzionat greșit cu privire la admiterea acțiunii ÎCS „Reforma Art” SRL, întrucât decizia Consiliului Audiovizualului nr. 14/79 din 30.06.2020 corespunde cerințelor de legalitate, dreptul discreționar fiind exercitat conform art. 137 din Codul administrativ, iar actul administrativ în partea contestată fiind motivat corespunzător.

21. Referitor la argumentul privind lipsa motivării, Completul reține că, potrivit art. 118 din Codul administrativ, motivarea presupune expunerea temeiurilor de drept și de fapt, iar decizia contestată respectă aceste cerințe

de formă și conținut, argumentele instanțe de fond despre lipsa motivării fiind declarative.

22. A conchis instanța de apel că, actul administrativ a fost emis cu respectarea competenței, a procedurii legale și a normelor materiale, Consiliul Audiovizualului exercitându-și corect dreptul discreționar.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

23. La 19 octombrie 2023, avocatul Dumitru Pavel în interesele ÎCS „Reforma Art” SRL a depus cerere de recurs nemotivat împotriva deciziei din 11 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, iar la 4 ianuarie 2024 a depus recursul motivat solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

ARGUMENTELE RECURSULUI

24. În motivarea recursului avocatul Dumitru Pavel în interesele ÎCS „Reforma Art” SRL, a reiterat cele invocate pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel.

25. În drept a indicat prevederile art. 245¹ alin. (1) lit. a), d), f) din Codul administrativ.

26. A reiterat că, esența litigiului constă în faptul că recurenta a fost sancționată de Consiliul Audiovizualului, prin decizia nr.12/63 din 29.05.2020, pentru o pretinsă încălcare, această decizie a fost publicat abia la 16 iunie 2020, moment din care a intrat în vigoare și i-a fost comunicat, astfel încât până la publicare acesta nu exista și nu putea fi executat.

27. Menționează că decizia nr.12/63 a fost contestată, fiindu-i suspendată executarea prin încheierea Judecătoriei Chișinău din 26.08.2020, iar ulterior a fost anulată prin hotărârea Judecătoriei Chișinău din 16.07.2021, menținută de Curtea de Apel Chișinău la 15.06.2022 și de Curtea Supremă de Justiție la 16.11.2022.

28. Susține că instanța de apel a apreciat greșit probele și a omis faptul că actul administrativ pentru neexecutare căruia a fost sancționată recurenta a fost inițial suspendat, iar ulterior desființat, astfel încât decizia nr. 14/79 din 30.06.2020, ca și act succesiv celui anulat de instanța de judecată, nu putea fi menținută. În asemenea mod, actul administrativ de sancționare, pe care chipurile recurenta nu l-a executat și pentru care faptă aceasta a fost sancționată în prezenta procedură, nu mai există, el fiind recunoscut ca fiind nul, în mod irevocabil, de instanțele de judecată, inclusiv de Curtea Supremă de Justiție.

29. Subliniază că instanța de apel a aplicat eronat art. 84 alin. (15) din Codul serviciilor media audiovizuale, în vigoare la acel moment, potrivit

căruia sancțiunea devine executorie de la data publicării, recurenta fiind obligată să execute un act încă nepublicat și ulterior suspendat.

30. Face trimitere la art. 76 din Constituție și la art. 1 alin. (5) din Legea nr. 173-XIII din 06.07.1994, care condiționează intrarea în vigoare a actelor oficiale de publicarea acestora.

31. Recurenta conchide că admiterea apelului Consiliului Audiovizualului a generat o situație arbitrară și ilegală, prin obligarea sa la plata unei amenzi pentru neexecutarea unui act deja anulat, și susține că prima instanță a apreciat corect circumstanțele cauzei, dispunând întemeiat anularea actului administrativ defavorabil.

POZIȚIA INTIMAȚILOR

32. La data de 13 martie 2024, Consiliul Audiovizualului a depus referință, solicitând declararea recursului ca fiind inadmisibil sau respingerea integrală a cererii de recurs cu menținerea deciziei instanței de apel.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

33. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

34. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

35. Art. 245¹ alin. (1) și (3) din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin. (1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

36. Art. 246 alin. (1) și (2) din Codul administrativ:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, ”recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

37. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că instanța de apel a expediat în adresa participanților la proces prin intermediul poștei electronice copia dispozitivului deciziei din 12 octombrie 2023, iar decizia motivată la 23 noiembrie 2023 fapte confirmate prin extrasele din poșta electronică, anexate la dosar (f. d. 235, 238 V-I).

38. Astfel, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că avocatul Dumitru Pavel în interesele ÎCS „Reforma Art” SRL s-a conformat dispozițiilor art. 245 din Codul administrativ și a depus în termen recursul, la 4 ianuarie 2024.

39. Din analiza prevederilor art. 245¹ – 246 din Codul administrativ, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

40. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

41. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

42. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs de avocatul Dumitru Pavel în interesele ÎCS „Reforma Art” SRL, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către

Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

43. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de avocatul Dumitru Pavel în interesele ÎCS „Reforma Art” SRL, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

44. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

45. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

46. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

47. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

48. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.

230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

49. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

50. În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibile recursul depus de avocatul Dumitru Pavel în interesele ÎCS „Reforma Art” SRL.

51. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de avocatul Dumitru Pavel în interesele ÎCS „Reforma Art” SRL.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Diana Stănilă

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ana Cucerescu